

ΕΤΟΣ Α.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12, ΗΡΟΦΑΝΗΡΩΤΑ ΚΑΘ' ΕΣΤΑΜΗΝΙΑΝ—Γιμή φύλλου λοππ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 26 Ἰουλίου 1875.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα

Πιθανῶς νὰ ἠκούσατε ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 781 Μ. Χ. πολυάριθμοι ἐπίσκοποι συνεκρότησαν σύνοδον ἐν Μακρόνῃ τῆς Γαλλίας, ἵνα ἀποφασίσωσιν ἂν ἡμεῖς αἱ γυναῖκες ἀνήκομεν ἢ ὄχι εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Πρὸ αὐτῶν οἱ Ἑβραῖοι ἤρνούοντο ὅτι ἔχομεν ψυχὴν, ὁ δὲ Βύρων ἔλεγεν ὅτι δὲν ἔχομεν καρδίαν. Ἐκτοτε ὅμως τὰ πράγματα τόσον ἤλλαξαν, ὥστε οἱ Ἄγγλοι ὄχι μόνον ὡς ἀνθρώπινα ὄντα θεωροῦσι τὰς γυναῖκας ἀλλὰ καὶ δίδουσι καὶ εἰς αὐτὰς δικαίωμα ψήφου.

Τούτο δὲν ζητοῦμεν ἀκόμη αἱ Ἑλληνίδες· νομίζω ὅμως ὅτι ἐπὶ τῆς πρωθυπουργίας τοῦ κ. Τρικούπη, ἀνατραπέντος ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ φιλελεύθερον ἥλιον ἢ, μᾶλλον, ὑπὸ φιλελευθέραν ὁμίχλην, πρέπει τοῦλάχιστον νὰ παύσῃ ἡ ἀναπολίτικη πρόληψις, καθ' ἣν θεωροῦμεθα ὡς ἀπλᾶ μηχανικὴ ῥαπτικῆς καὶ τεκνοποιίας. Ψῆφον δὲν θέλομεν, ἐπιθυμοῦμεν ὅμως τὸ δικαίωμα νὰ λέγωμεν τὴν γνώμην μας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, νὰ εἴμεθα αἱ σύντροφοι τῶν ἀνδρῶν ὄχι μόνον τὴν νύκτα, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν.

Ἀκούσατε, λοιπὸν κ. Συντάκτα, τί ἐσυλλογίσθηεν προχθές, ἐνὼ ἔρραπτα μερικὰ υποκάμισα διὰ τὸν ἀξιότιμον κ. Βασιλάκην Μελά.

Μακρὴ ἀχαριστία ἤθελεν εἶναι ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι εἰς τοὺς κ.κ. ὁμογενεῖς χρεωστοῦμεν πολλὰ, μουςεῖα, πολυτεχνεῖα, ἀκαδημίας καὶ ἄλλα καλὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα μίαν ἡμέραν θέλουσι χρησιμεύσει εἰς τοὺς ἀπογόνους ἡμῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως τὰ ὠραία ταῦτα κτίρια εἶναι εἰς τὸ ἔθνος ἐπίσης ἀχρηστα, ὅσον μεγαλοπρεπεῖς σταῦλοι εἰς τὸν μὴ ἔχοντα ζῶα, διότι δὲν συμμερίζομαι τὴν γνώμην

τοῦ σοφοῦ κ. Κόντου, λέγοντος ὅτι ἀγελαῖους ἔχομεν ἱκανοὺς νὰ γεμίσωσιν ὄχι μίαν ἀλλὰ τέσσαρας ἀκαδημίας.

Ὅπωςδὴποτε πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ ζῆλος τῶν κ.κ. ὁμογενῶν πρὸς ἀνέγερσιν μαρμαρίνων μνημείων τῆς γεννησιότητός των ἱκανοποιήθη ἤδη ἀρκούντως. Ἄν λοιπὸν δὲν ζηλεύωσι τὴν δόξαν τοῦ Μανουῦλου καὶ τοῦ Φιλοπάπου, κενρὸς εἶναι ν' ἀφήσωσι τὴν μαρμαροδορίαν, θυσιάζοντες τὸ περιστερυμ αὐτῶν οὐχὶ πλέον εἰς ἀκαδημίας, ἀλλ' εἰς ἔργα χρήσιμα καὶ εἰς τοὺς σήμερον Ἕλληνας.

Καλὴν διάθεσιν χιλιάδων τινῶν χιακῶν ἢ βουλγαρινῶν λιρῶν νομίζω εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις τὴν ἀκόλουθον.

Ὅλοι οἱ κατὰ καιροῦς πολιτικοὶ ἡμῶν ἄνδρες ἔκαμαν τὰ ἰδικά των, ἀλλ' οἱ Βουλγαρισταὶ τὰ ἐπαράκαμαν καὶ διὰ τοῦτο ἐξεγερθεῖς ἐσχάτως ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἔλαβε σφόδρην Ἡρακλέους καὶ ἐκαθήρισε τὸ παράπηγμα τοῦ Λυγείου.

Ὡς ἀμοιβὴν τοῦ ἀθλοῦ τούτου ἔλαβε παρὰ τῶν τριῶν κομματάρχων τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι ἡ τιμωρία τῶν παρακαμίντων, θέλει ἀπαλλάξει τέλος πάντων αὐτὸν ἀπὸ τοῦ κινδύνου νέων παρακαμωμάτων.

Τὴν εὐλικρίνειαν τῆς ὑποσχέσεως ταύτης οὐδόλως ὑποπτέω. Ἀφοῦ ὅμως τὴν ἐπιούσαν αὐτῇ τῆς ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως εὐρέθησαν ἕνθρωποι συμμαχῆσαντες πρὸς στηλίτις, πολὺ φοβούμενοι ὅτι οὐδ' ἐκ τῆς Βουλῆς θέλουσι λείψει ἄλλοι Ζηνοῦποιοι καὶ Σιχάβαιοι, σκεπτόμενοι ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς εὐθύνης καὶ τῆς τιμωρίας ἀποτελεῖ προηγουμένον ἐπικίνδυνον, ὅτι τὸ μέλλον εἶναι ἄδηλον καὶ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ εὐρίσκειται ῥητὸν λέγον «θ σὺ μισεῖς ἐτέρω μὴ ποιήσης,» οὐδεὶς δὲ ὑπάρχει ὁ μὴ μισῶν διὰ τὸν ἐκυτόν του τὴν τιμωρίαν.

Ὅλιγοὶ τινὲς οὕτω φρονίμως καὶ εὐαγγελικῶς σκεπτόμενοι βουλευτικὴ ἀρκούσι νὰ κλίνωσι τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς ἀτιμωρησίας, καὶ τότε ἀπόλαστο τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐξε-

γέρσεως ὁ καρπὸς καὶ μάτην ἔβρευσαν εὐγλωττίας ποταμοὶ καὶ μελάνης καταβράκται. Ὁ δὲ κόσμος θέλει εἶπει ὅτι ὅπως παίζειται ἐν Φαλήρῳ ὁ Ῥωμαῖος καὶ ἡ Ἰουδαία, οὕτως ἐπαίχθη καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ ἔτερον δρᾶμα τοῦ Σαίξπηρου, τὸ «*Much ado about nothing*» «Ποῦδος καυγᾶς διὰ τίποτε.»

Ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου δύνανται, ἂν θέλωσι ν' ἀπαλλαγῶσιν ἡμεῖς οἱ κ. κ. ὁμογενεῖς προσφέροντες εἰς τὸ ἔθνος ἐκδοῦλευσιν πολὺ χρησιμωτέραν τῆς ἀκαδημίας τοῦ Σίνα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν . . . ἀμφιβόλων βουλευτῶν ἐν τῇ παρούσῃ συνόδῳ δὲν εἶναι μέγας, εἴκοσιν εἶναι ὅλοι ἢ τριάκοντα τὸ πολὺ· ἡ δὲ τιμὴ τῆς ψήφου τῶν εἶναι ἑλληνικὴ, μετρία δηλαδὴ καὶ διὰ βελάντια ὁμογενῶν μηδαμινή.

Μὴ σπεύσετε ἐκ τούτων νὰ νομίσητε, κ. Συντάκτα, ὅτι προτρέπω τοὺς κ. κ. ὁμογενεῖς νὰ διαφθείρωσι διὰ χρημάτων βουλευτάς, ἔστω καὶ ἐπ' ἀγαθῷ σκοπῷ. Ἔχω ἱκανὴν συναίσθησιν τοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπεῖαν ὀφειλομένου σεβασμοῦ ὥστε νὰ συμβουλεύσω τοιαύτην καθοσίωσιν. Δὲν προτείνω ν' ἀγορασθῶσι ψήφοι, ἀλλ' ἀπλῶς νὰ στοιχηματίσωσι πλούσιοι τινες ὁμογενεῖς πρὸς τοὺς ἀμφιβόλους βουλευτάς, ἀνὰ χιλίας λίρας πρὸς ἕκαστον, ὅτι ὁ Βούλγαρος καὶ οἱ συνεργάται του δὲν θέλουσι τιμωρηθῆ. Οὕτω νομίζω ὅτι διὰ τριάκοντα περίπου τοιούτων χιλιολίων στοιχημάτων δύνανται, ἄνευ διαφθορᾶς ἢ ἀνθηκτικότητος ν' ἀσφαλισθῇ διὰ τῆς τιμωρίας τῶν Βουλγαριστῶν ἡ μέλλουσα ἡμῶν ἡσυχία.

Πρόθυμος δοῦλη σας
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΑ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ „*Ἀσμοδαίου*“

Τὰς ἐσθύνας μου εἰς τὸν τετραγωνισμόν τοῦ κύκλου ἐτάραξε κατ' αὐτάς τὸ ἐν τῇ Ἐφημερίδι καταχωριζόμενον Πιστοποιητικὸν τῶν ἱατρῶν Γ. Καλαμποκίδου καὶ Π. Ζητουσιάτου. Οἱ δύο οὗ οἱ ἱατροὶ πιστοποιοῦσι περὶ τοῦ ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τοῦ κ. Ν. Ζέρβα παραγομένου ἄρτου, ὅτι εἶναι *Miar καθαρὸς, καλῶς ἐψημένος, καὶ ὡς ἄριστα ζυμωμένος καὶ σπογγωδέστατος*. Προσθέτουσι δὲ οἱ ἀγαθοὶ ἱατροὶ Καλαμποκίδης καὶ Ζητουσιάτης, ὅτι ὅπως πιστοποιήσωσι τοῦτο, ἐχρειάσθη ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν νὰ γευθῶσι τὸν ἄρτον, καὶ ἐπαπειλημένως νὰ ἴδωσιν τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ. Ἡ εἰλικρίνεια αὕτη τῶν ἱατρῶν εἶναι ἀγαθωτάτη. Φαίνεται δὲ, πιστεύουσιν οὗτοι ὅτι εἶναι δυνατόν χωρὶς νὰ φάγουν ἄρτον νὰ πιστοποιήσουν ὅτι εἶναι ἄριστος οὗτος, ὅπως δύνανται τις νὰ πιστοποιήσῃ περὶ τίνος οἰκίας ὅτι εἶναι καλῆς καὶ στερεῶς ἐκτισμένη ἀφοῦ ἴδῃ μόνον αὐτήν. Ἡ δὲ προσεκαλοῦντο οἱ δύο ἱατροὶ θὰ ἔτρωγον ὀλίγους λίθους καὶ ἄσβεστον ἵνα πιστοποιήσωσι περὶ τῆς οἰκίας; Ἐὰν δὲ τυχόν ποιμὴν τις προσκαλέσῃ τοὺς κ. Καλαμποκίδην καὶ Ζητουσιάτην νὰ πιστοποιήσωσι περὶ τοῦ ποιμνίου, πρέπει νὰ τοὺς παραδώσῃ τὸν παχύτερον ἀμνὸν εἰς βρῶσιν, ὅπως κρίνωσι περὶ τοῦ ποιμνίου; Ἡ δὲ παντοπῶλις τις τοὺς προσκαλέσῃ νὰ κρίνωσι περὶ τῶν ἐν τῷ

παντοπωλείῳ του πραγμάτων πρέπει νὰ τοὺς παραθέσῃ τράπεζαν ποικιλοπάρουον, ἀπὸ σαρδέλαις μυρωδάταις, τυρὶ τῆς λιάρχουρας, ἀστακοὺς κλπ; Καὶ ἐὰν βάρπτης τις, πρέπει νὰ τοὺς ἐνδύσῃ, καὶ ἂν καὶ ἂν καὶ ἂν, πρέπει νὰ τοὺς δίδῃ ὅ,τι καὶ ἂν;

Τοῦτο μὲ κάμνει νὰ θέλω νὰ γίνω ἱατρός. Παρακαλῶ μόνον τοὺς φίλους μου ἱατροὺς Καλαμποκίδην καὶ Ζητουσιάτην νὰ μου εἴπωσι πόσους ἄρτους ἔφαγον ὅπως γράψωσι τὸ περιφρημον πιστοποιητικὸν τῶν, καὶ ἂν ὁ φούρναρης ἀποφασίσῃ δι' ἐκάστην φουρνιᾶν νὰ ἔχῃ πιστοποιητικόν, θὰ προσκαλῆ τοὺς ἱατροὺς καθ' ἐκάστην δις ἢ τρις τῆς ἡμέρας νὰ τοὺς ταΐζῃ; Προσέτι παρακαλῶ τοὺς ἀγαθοὺς ἱατροὺς νὰ δημοσιεύσωσι καὶ πιστοποιητικὸν περὶ τῆς ταυτότητός τῶν, διότι δὲν τοὺς γνωρίζω τίνες εἶναι.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου

Πρόθυμος
ΝΙΚΟΛ. ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Κύριε Συντάκτα τοῦ „*Ἀσμοδαίου*“

Εἶμαι ξένος ἐν Ἀθήναις, καὶ ἔρχομαι νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως δημοσιεύσητε ἐν μικρὸν παράπονόν μου, τὸ ἐξῆς.

Χθὲς, πέμπτην ἡμέραν τῆς ἐβδομάδος, ἡ ἐφημερὶς Ἐσπερος μοῦ ἔκλεψε μίαν πεντάραν, καὶ ἴδου πῶς.

Ἐκαθήμεν εἰς καφενεῖον, καὶ μετὰ τὸν καφὸν ἐχασμῶμεν παρατηρῶν τοὺς ἀχαμρόντας ἵππους τῶν λεωφορείων τοῦ σιδηροδρόμου, ὅτε παιδάριόν τι διαβαῖνον ἐκεῖθεν ἐπῶλε ἀντίτυπα τοῦ Ἐσπέρου. Περιέργως διὰ τὰ ἐπιούσια νέα, ἠγόρασα λοιπὸν ἐν ἀντίτυπον' ἐκλάπην δὲ διότι, μεθ' ἐν καὶ μόνον θέμα περὶ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἡ ἐφημερὶς αὕτη μετέβαινε εἰς τὴν Κόρινθον πρὸς καταστροφήν τῶν κορέων τῶν ψύλλων καὶ τοῦ σκόρου.

Δι' αὐτὰ δὲν θὰ ἔδίδα τὴν πεντάραν' οὔτε ὅμως τὴν ἀναζητῶ, ἰδὼν μετὰ χαρᾶς ὅτι ὁ γράφων τὴν ἐφημερίδα ταύτην κατέχει ἀληθῶς τὴν γλῶσσαν, πρᾶγμα ἀξιοσημείωτον, καθὸ σπανιώτατον, ὡς γινώσκατε, ἐν τῇ ἑλληνικῇ δημοσιογραφίᾳ.

M. M. M.

Σ Κ Ν Η Η Σ

Ἄδίκως, νομίζομεν, ἐμέμφθησάν τινες τὸν Καβρέρην ὅτι ἐν τῷ Μάρκῳ Βότσαρη καὶ τῇ Κυρᾷ Φροσύνῃ ἐλήστευσεν ὅλους τοὺς συγχρόνους Ἰταλοὺς μουσικοδιδασκάλους. Οἱ κύριοι οὗτοι λησμονοῦσιν ὅτι εἰς δραματικὴν ὑπόθεσιν ἔχουσιν χώραν ἐν Σουλίῳ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἤρμοζεν ἡ κλέφτικη μουσική.

* *

Κατὰ τὴν πρώτην παράστασιν ἐν Φαλήρῳ τοῦ Ῥωμαίου καὶ Ἰουδαίας, ὅτε ἐνεφανίσθησαν ἐπὶ σκηνῆς ὁ ἦρος καὶ ἡ ἡρώϊς ὅλος ὁ κόσμος ἠπόρει πῶς τοιαύτη Ἰουδαία εὗρισκε Ῥωμαίους καὶ τοιοῦτος Ῥωμαῖος Ἰουδαίας.

* *